pro který se rozhodl. Podle § 4 zák. čís. 84/1872 a § 58 les. zák. byl oprávněn, an se dal obžalovaný na útěk, stihati ho a zatknouti i na území cizího lesa. Podmínkou těchto oprávnění není za všech okolností, by byla způsobena značná škoda, nýbrž stačí, že pachatel byl přistižen při lesním pychu a zřízenci lesnímu byl neznámý. (Srov. § 3 odst. 1 a) a odst. 1 c) cit. zák. čís. 84/1872). Že lesní s dobytkem surově zacházel (a tím jeho zákrok pozbyl povahy služebního jednání) rozsudek nezjistil a nelze k tomuto libovolnému tvrzení zmateční stížnosti přihlížeti. Ustanovení § 63 a 64 les. zák., dávající poškozenému právo zajmouti dobytek za předpokladů tam uvedených, nedotýká se práv lesního personálu plynoucích ze zákonných ustanovení výše citovaných, zjistiti škodu a jméno majitele dobytka, přistiženého při lesním pychu, jehož pachatel je neznámý a dal se na útěk. Ze všeho, co uvedeno plyne, že nalézací soud posoudil věc správně, přiznav za zjištěných okolností v souzeném případě zvýšenou ochranu podle § 68 tr. zák. lesnímu, který zakročil proti obžalovanému věcně i formálně právem i mimo obvod lesa jeho dozoru svěřeného.

Čís. 4354.

Obecnému starostovi, prítomnému podľa § 14 zák. č. 299/20 Sb. z. a n. pri výkonu služebných povinností četníctva, prislúcha zákonná ochrana podľa § 2 zák. čl. XL:1914 a nie podľa § 9 (§§ 4, 6, 8) cit. zák. čl.

(Rozh. z 18. januára 1932 č. Zm III 364/31.)

Četnická hliadka, pátrajúca po ukradnutej hydine, pribrala k výkonu domovnej prehliadky u obžalovaného obecného starostu. Keď bola v kuríncí zhabaná jedna sliepka pochádzajúca z krádeže, obžalovaný chytil obecného starostu jednou rukou pod krkom a hrdúsil ho, druhou rukou mu vyrval sliepku.

Súd prvej stolice odsúdil obžalovaného pre zločin násilia proti členovi úradu podľa § 2 odst. II. zák. čl. XL.1914.

Odvolací súd, zaoberajúc sa vecou na odvolanie verejného žalobcu a obžalovaného, zrušil rozsudok prvého súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 č. 1 b) tr. p. čo do kvalifikácie činu obžalovaného a vyslovil, že čin ten je přečinom násilia proti členovi úradu podľa § 4 odst. II. a § 9 cit. zák. čl., a to preto, lebo obecný starosta v tomto prípade neprevádzal priamo výkonnú moc obecného úradu, lež iba spoluúčinkoval so stopujúcou četníckou hliadkou, byvši pribraný podľa predpisov četníckej inštrukcie ako úradný svedok; bol tedy osobou vyslanou, prípadne vystúpivšou na podporu osôb, spadajúcich pod ustan. § 4 cit. zák. čl. a prislúcha mu preto ochrana iba v tej miere ako četníckej hliadke samej.

Najvyšší súd, rozhodujúc o zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, ohlásenej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 č. 1 b) tr. p.,

zrušil rozsudok odvolacieho súdu z cit. dôvodu zmätočnosti a kvalifikoval trestný čin obžalovaného tak, ako bol kvalifikovaný rozsudkom prvého súdu, a to z týchto

dôvodov:

Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu neľze odopreť opodstatnenia.

Hľadiac ku skutkovým zisteniam je mylný názor odvolacieho súdu, že obecný starosta v danom prípade nekonal stopovací úkon čo policajná vrchnosť v smysle § 85 tr. p., ale že, uváži-li sa, že úradný výkon previedla četnícka hliadka a k nemu pribrala obecného starostu iba ako úradného svedka podľa predpisov úradnej inštrukcie, bol menovený iba osobou spadajúcou pod ustanovenie § 9 zák. čl. XL : 1914, a že v smysle tohoto ustanovenia prislúcha mu zákonná ochrana iba v tej miere, ako vrchnostenskému medzítku označenému v §§ 4, 6, 8 cit. zák.

Prítomnosť menovaného pri výkonu domovnej prehliadky četníctvom plynula z ustanovenia § 14 zák. zo 14. apríla 1920 č. 299 Sb. z. a n., podľa ktorého četníctvo má si vyžiadať súčinnosť obecných starostov, takže v takom prípade obecný starosta vystupuje jako zástupca obecného úradu, tedy člen vrchnosti vo výkone moci policajnej v smysle § 85 trp., ktorý charakter touto spolučinnosťou nestráca — a patrí mu tedy zákonná ochrana nie podľa §§ 9 (4, 6, 8) zák. či. XL:1914 — ktorej nabývajú iba osoby neúradné, ktoré nie sú členmi vrchnosti, alebo aj také osoby, nakoľko neúčinkujú vo vlastnom obore vrchnostenskej moci, pokiaľ sú orgánmi vrchnosti pribrané alebo vyslané k určitému úradnému výkonu — ale podľa § 2 cit. zák. čl.

Jestli tedy obžalovaný voči nemu spáchal skutky, zistené nižšími súdmi, treba tieto kvalifikovať ako zločin proti vrchnosti podľa § 2 zák. čl. XL:1914, ako ich kvalifikoval súd prvej stolice.

Čís. 4355.

Pre posúdenie kvalifikácie ťažkého alebo ľahkého poškodenia na tele podľa § 301 tr. z. je rozhodujúca doba porušenia zdravia poškodenej osoby a nie spôsobilosť k výkonu povolania.

Výrok o náhrade útrat nie je výrokom o trestu a preto nemôže byť napadnutý z žiadneho dôvodu zmätočnosti uvedeného v §§ 384, 385 tr. p.

(Rozh. z 18. januára 1932, č. Zm IV 588/31.)

Rozsudkom odvolacieho súdu bol obžalovaný uznaný vinným zločinom ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. z., ktorý spáchal tým spôsobom, že zúmyselne strčil do poškodeného H. R., uderil ho viacrazy palicou po hlave a po ruke a tým mu spôsobil poranenie, ktoré sa hojilo viac než 20 dní.